

Un llarg hivern

written by Antoni Cantallops i Boada | 16 de gener de 2022

El meu avi sempre m'explicava que havia tornat a casa a peu després de la guerra civil. M'explicava que en el retorn es creuava amb els camions plens de nacionals i que patia que en qualsevol moment no li desaparessin un tret. Finalment va arribar a casa com molts altres i també molts altres van començar el llarg camí de l'exili per trobar-se amb la Segona Guerra Mundial. Es va acabar la democràcia, la república que es va votar en llibertat per entrar en les ombres de Franco i aquella llarga dictadura que duraria fins al 1975. Diuen que aquell hivern de 1939 va ser molt fred, un fred que duraria molts anys. Es van perdre les esperances, es van perdre les il·lusions i el país va emmalaltir entre misses i execucions. Es va acabar la llibertat i la democràcia i després de la guerra mundial ningú no ens va ajudar, ningú no va fer fora el dictador i a pesar de tot, va morir al llit. Ens quedaria l'Espanya que tenim, un país endarrerit respecte de la resta d'Europa, que hauria brillat amb llum pròpia si s'hagués mantingut viva la república. Va ser la llum engolida per la foscor, la cultura engolida per la barbàrie i els crits de *Abajo la inteligencia* encara se senten avui dia.

Continuem sempre amb aquestes dues Espanyes: l'una de dretes i l'altra d'esquerres i va ser la desunió de les esquerres el que ens va fer perdre la guerra. Però el dictador ens va deixar una herència, una herència que encara arrosseguem i és l'herència dels Borbons, que avui en dia encara tenim asseguts a la trona i encara en l'Europa del segle XXI estem sota el jou d'una monarquia. Ara com ara som súbdits de Felipe VI i ningú no ens ha tornat allò que els nostres avis van votar en democràcia. Sembla mentida que encara hi hagi reis que fan el que volen sense que ningú no els hi pugui dir res, que viuen del nostre treball i que molts espanyols defensen amb no sé quins arguments.

Jo vull una Catalunya lliure, vull una república catalana i estic cansat de tants arguments mediocres en contra de la nostra terra. No vull la independència per una qüestió de pàtria o de llengua, vull una independència perquè en el meu país hi ha un esperit més democràtic que a Espanya, amb les seves dretes, la seva poca memòria i la seva misèria humana. No ens deixen ser lliures i lliures hauríem de ser si aquest fos un país normal, si hi hagués una democràcia real.

El camí és llarg i necessàriament ha de ser sense vessament de sang i amb la mirada posada en un futur més digne, amb la pau per bandera i amb el diàleg per timó. El futur es construeix cada dia i cada dia som més a prop de deixar enrere la barbàrie espanyola i els seus afanys de conquesta.